

BAJKA

6. B

Na úvod

Som veľmi rada, že sa Vám dostala do rúk kniha **Bájky 6.B**. Toto dielko vytvorili šiestaci v rámci projektovej práce na hodinách slovenského jazyka a literatúry v mesiacoch marec a apríl 2022. Okrem výborných textov si v knihe môžete pozrieť aj ich vydarené ilustrácie.

Žiaci sa na hodinách literatúry najskôr zoznámili so slávnymi bájkarmi ako Ezop, Krylov, La Fontaine, Petiška a ich slávnymi dielami. Všíмали si ich formu, vlastnosti zvierat, rôzne básnické prostriedky. Nakoniec sa snažili sformulovať ponaučenie pre každodenný život.

Ďalšou fázou bol výber postáv a ich vlastností pre ich vlastný text bájky. Žiaci postupovali podľa zadaných kritérií.

Všetci spoluautori knihy **Bájky 6.B** si zaslúžia moju veľkú pochvalu za originalitu a férovosť pri tvorbe svojho textu.

Bájky jednotlivých žiakov sú zoradené podľa abecedného poradia.

Nechýba ani ich aktuálna fotografia.

Texty bájok neboli gramaticky ani štylisticky upravené.

Nech sa páči, čítajte, zabavte sa a možno aj trochu poučte☺

Mgr. Lenka Dobroňová
Škol. rok 2021/2022
Žilina, Hájik

Obsah

Na úvod

1. Báčik Ondrej – Had a ovca
2. Faryová Kristína – Najlepší kamaráti
3. Galo Lukáš – Medveď v lese a jeho kamaráti
4. Horák Matúš – O bobroch a vlkovi
5. Chobotová Klára – Ako ježko premenil vevericu
6. Chovančíková Karin – Žihľava a púpava
7. Jančuška Samuel – Poštát Ňufík
8. Janíčková Alexandra – Lakomá púpava a hmyz
9. Jaška Samuel – Zlodej orol
10. Kostiková Aneta – Vlk a zajac
11. Kostolný Filip – Krtko a líška
12. Macúšová Simona – Bájka o vlkovi a ovciach
13. Malec Adam – O medveďovi a včelách
14. Papajová Dominika – Čajka a veľryba
15. Rosivalová Lucia – O psovi a kvetoch
16. Rumanová Kristína – O nešťastnom melóne
17. Sabová Liliana – Tulipán a zvieratá
18. Slučiková Sarah – Nie všetko je tak ako na prvý pohľad vyzerá
19. Staňo Denis – Bájka o unáhlenej vrane
20. Straková Linda – Čmeliak a jeho pýcha
21. Szycpinski Ján – Pavúk a včela
22. Školník Šimon – O múdrej sove
23. Švrlo Peter – O múdrej sove
24. Trnovcová Kamila – O falošnom priateľovi
25. Turský Lukáš – O líške a vlkovi
26. Turský Radovan – Lev a zvieratká

HAD A OVCA

Ovca sa pásala lúke, no tu v tom sa objavil had. Ovca si ho nevšimla, pretože bol zelený. No keď si všimla že sa tráva hýbe, vedela, že niečo nie je v poriadku.

„Beeeeae“ - to urobila, keď hada uvidela.

Had ju upokojuje, neboj, neboj, nechcem ti ublížiť. Ona iba odvrkla:

„Ty hadisko jedno, určite ma chceš zjesť!“

Had iba povedal nie nie, no v tom ho čosi zastavilo. Keď uvidel zvonec zo skutočného zlata, nemohol odolať a povedal:

„Páni to je ale pekný zvon“!

Ovca sa začervenala a povedala -áno áno.

Značí, že veľím. Had ju potom začal lákať a hovoriť:

„Nechcela by si ho vymeniť za niečo lepšie?“

Ovca sa opýtala- a začo?

„Za truhlu so zlatom.??“

Ovca vyhíkla „ beeeae.“

„Páni a kde?“

„Tam v tom lese. Nasleduj ma, dobre?“

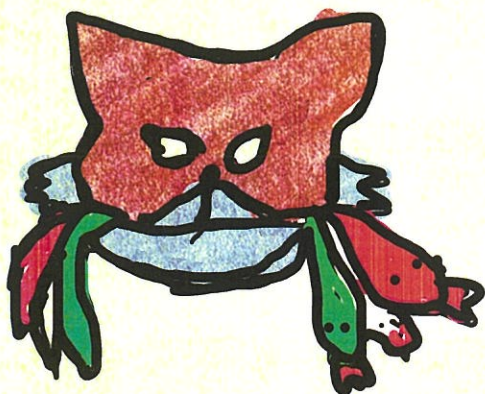
A nasledovala hada do lesa. Keď boli dosť hlboko v tme sa objavili, ďalší hadi a v tom vedela ovca, že to bolo klamstvo a začala utekať. Keď dobehla spať na luku, uvidela rysa a hneď všetko vyrozprávala. Rys potom išiel do lesa. Keď prišiel na to miesto, kde boli hadi, nevidel ich tam, no ucítil ich a potom ich našiel. A keď sa vrátil, povedal:

„ Večer u mať budem veľkú“.

Ovca nechápala, no potom uvidela šesť hadov v jeho papuli a zľakla sa, no utiecť nedokázala.

Ponaučenie:

Zvažuj komu dôveruješ

ondrej báčik

Najlepší kamaráti

Kocúr a myš boli najlepší kamaráti. Ktorý bývali na farme kde žil a pes a sova.

Jedného dňa sa v dverách objavila perzská mačka.

Kocúroviišli oči vzpadnúť z tej krásy.

Od tej chvíle sa kocúr zaujímal iba o mačku a na svoju najlepšiu kamarátku zabudol.

Myška bola veľmi smutná že už nemala najlepšieho kamaráta. Kvôlitomu sa bavila so sovou a psíkom.

Mačka si z myši robila srandu že je škaredá a zubatá.

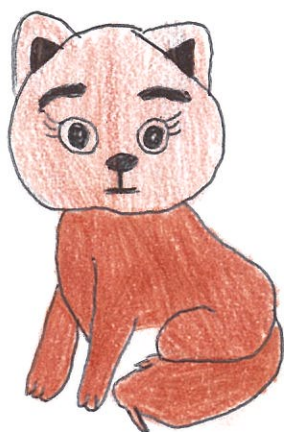
Myšku prekvapilo že aj kocúr si z nej robí srandu.

Sem preto aby si ho mačka všimla.

Jedného dňa kocúr hľadal mačku našiel ju z iným kocúrom. Kocúrova odvaha sa stratila kocúr z plačom utekal na farmu to povedať myške, psovi a sove. Myška mu odpustila s zase boli najlepší kamaráti.

Autorka: Kika Faryová

PONAUCENIE: Mali by si vážiť svojich priateľov.

Medveď v lese a jeho kamaráti

V jeden deň bol v lese Medveď, ktorý mal rád čistotu ,svojích najlepších kamarátov a krásny deň. Jedno z jeho najobľúbenejšieho bolo práve krásny deň. Raz, keď bolo v lese krásne tak sa medveď vybral nájsť nejakú potravu , ktorá by mu vyhovovala. V ten deň našiel aj svoju kamarátku veveričku. Tá sa ho pýta „ čo ideš robiť v tento krásny deň?" On jej odpovedá idem si nájsť dobrú potravu...". Aha tak choď nájsť a ak nájdeš tak mi niečo donesieš pod zub?

Tak si Medveď išiel nájsť teda potravu. V diaľke videl Medveď zase svoju kamarátku sovu. Priblížil sa ku nej a ani nestihol povedať,, Ahoj ako sa máš?" Sova začala hneď tárať nejaké múdrosti. Na to aká bola múdra bola aj veľká záškodníčka.

Predtým ako sa spoznali tak mu robila sova veľké problémy. Zajac, ktorý bol Medveďov najlepší kamarát tak mu aj pomáhal s problémami. Srna sa dohadovala s veveričkou a so sovou ako to spravia ,aby Medveďovi zobrať jedlo čo si našiel. Tak Srna vraví „ Spravíme to vtedy, keď bude spať aby nič nevedel !" ako inak všetci súhlasili. Medveď mal šťastie, že práve vtedy bol zo Zajacom. Pomohol mu nájsť kto mu zobral všetko jedlo. A tak to išli nahlásiť na lesnú samosprávu. A viac sa medveď nebavil so srnou, vevericou a sovou.

PONAUCENIE: Netreba byť ku každému milý, férový, delivý pretože sa nám to môže vypomstiť.

Lukáš Galo

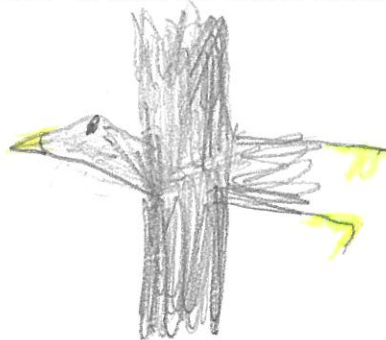

O bobroch a vlkovi

Bobria rodinka bývala v malom domčeku pri rieke. Jedného dňa bobor príde ku svojej rodinke povedať, že sa presťahujú. Všetci boli z nového bývania nadšení. A deti sa spýtali ocka: „Oci, že sa tam môžeme ísť pozrieť?“ Ocko im odpovedal: „No tak dobre, poďme!“

Keď odišli, do ich domu sa vkradol vlk. Chcel ukradnúť všetky veci, ktoré tam majú. Preto si na pomoc zavolał diviaka. Keď už si zobrali pár vecí, všimol si ich orol. Vlk s diviakom utekali. Orol prišiel k rodinke a povedal jej čo sa stalo. Bobria rodinka sa nechcela svojho majetku vzdať. V tom našli trne a predhodili ich na cestu. Keď prišli vlk s diviakom sa zasekli v trňoch. A už nikdy vlk s diviakom nič neukradli. A bobria rodinka si žila šťastne.

Ponaučenie: Nikdy nič neukradnite, lebo sa vám to môže vrátiť.

Ako ježko premenil vevericu

Medved' bol hladný tak sa išiel popozerať po lese , či nenájde niečo pod zub. Tu zrazu prišla veverica ktorá mu povedala „ zase si hladný? “ medved' odpovedal „áno som , dnes som ešte nejedol“. „ ale ved' ty by si iba stále jedol!“ povedala veverica. Medved' sa snažil ju ignorovať ale nešlo to . Niekedy to veverica prehánala a provokovala všetkých naokolo , no napriek tomu jej nikto nič nepovedal . Veverica žila ešte z jednou veveričkou ktorá bola presne jej opak . Bola milá a každému pomáhala .

No však jedného dňa už toho mala veverička dosť , a povedala veverici' „ Prečo si takáto? Nie je to od teba pekné a niekedy tým môžeš aj ublížiť! “ Veverica odvrkla „ No a? Je mi to jedno! “ takto to pokračovalo dlho a dlho dokiaľ neprišiel ježko ktorý si išiel nabrat' zásoby na zimu. Veverica bola celá vytešená že ide niekto koho môže uraziť' . „Hej ježo! čo si si všetko pojedol ? “ „Nie ale narodili sa mi malé detičky a musia jesť aby boli silné tak im idem zobrať niečo do zásoby aby som nemusel chodiť stále a počúvať t'a! “povedal ježko. „prečo si na mňa zlý? Nič som ti neurobila! “ veverica zakričala. „Ja nie som zlý . iba ti vraciam to ako sa chováš ku ostatným! “ ježko povedal veverici. Keď ježko odišiel tak prišla veverička ku veverici a povedala: „No čo , aké je to byť v koži niekoho komu niekto robí zle? “ Veverica si konečne uvedomila , že to nie je pekné robiť niekomu zle. Od vtedy veverica prestala robiť zle ostatným , a začala byť milá a kamarátska.

Poučenie: Nikdy nerob ostatným zle. Potom to oľutuješ.

Klára Chobotová 6.B

Žihľava a púpava

Raz bola jedna púpava na lúke. Prirástla k nej žihľava. "Budeme kamaráti?" opýtala sa žihľava. Púpava súhlasila. Strávily veľa času na lúke. Až kým si fialka nevšimla, že žihľava chce poprhliť púpavu. Keď povedala fialka púpave čo sa stalo púpava jej neverila. Myslela, si že im chce zničiť priateľstvo. Fialka sa rozprávala s motýľom a fialka povedala: "videla som ako hcela žihľava poprhliť púpavu." Motýľ tomu neveril a tiež si myslel, že fialka im chce zničiť priateľstvo.

Raz keď motýľ sa rozprával zo stromom motýľ si všimol niečo čudné. Motýľ povie stromu aby sa otočil a pozrel sa. Videli ako hcela žihľava poprhliť púpavu. Motýľ a strom to povedali púpave ale aj tak púpava tomu neverila. Raz keď sa púpava dívala na západ slnka žihľava poprhliť púpavu. A púpavy ani obraz ani zvuk.

Karin Chovančíková

Ponaučenie: Dôveruj svojim blízkym aj v zlom.

Poštár Ľufík

Autor : Samuel Jančuška

Psík Ľufko – veselý, spoľahlivý, priateľský
Prasiatko Ron a Don – zlý, drzý, zlomyselný
Rybka Adélka-hovorná, vnímavá, chápavá
Sova Eva – múdra, slušná, hodná
Veverička Zuzka – plachá, bojácná, stydlivá

Bol raz jeden hodný psík volal sa Ľufík, ktorý bol obyčajný psík, ale nemal chvost. Roznášal v lese každý deň poštu, bol to poštár zvieratok. V pondelok ráno keď sa slnko na oblohe usmievalo. Ako prvej zaklopal Veveričke Zuzke na stromček, aby jej dal dopis od kamarátky. Ťuk, ťuk ... Zuzka mám pre teba dopis od tvojej kamarátky, otvor dvere. Zuzka bola veľmi plachá a bojácná. Otvorila trochu dvere, zobrala rýchlo dopis Ľufkovi z ruky, poďakovala a zatvorila dvere.

Ľufko išiel ďalej a videl ako sa príroda po zime prebúdzala. Cestou necestou potkal múdru sovu Evu, ktorá vedela, že pre ňu poštu Ľufík nemá, ale každé ráno ho s úsmevom pozdravila a zažela mu pekný deň. Psík Ľufík pokračoval cestou a uvidel škodoradosťné a zlé prasiatka Rona, Dona. Veľmi sa ich bál, no toto ráno im mal ako poštár dať pohľadnicu. Keď sa k nim blížil, slušne pozdravil. No prasiatka sa mu vysmievali a začali s posmeškami: „Ľufko, kde máš chvost... Bol si slabý ako malý a strachy ti upadol?“ Vysmievali sa mu.

Ľufko chcel plakať, ale slzy držal, podal im pohľadnicu a rozutekal sa preč s plačom. Sadol si pod vrbou k jazierku a plakal. V jazierku rybka Adélka bola, videla a počula Ľufíka ako plače. Povyskočila z jazierka, žbluňk. Ľufko prečo pláčeš? Pýta sa ho. Ľufko smutne odpovedá: „rybka moja, prasiatka sa zo mňa zase smiali a plakal ďalej“.

Rybka mu povedala, si múdry ako naša sova Eva. Predsa ťa neurazí prasiatka. Vieš, že nezáleží na tom ako kto vyzerá, ale záleží na tom aký si vo vnútri. Ty im aj tak poštu prinesieš s úsmevom, lebo si dobre vychovaný. Hlavu hore Ľufík utrel slzy, poďakoval rybke, rozlúčil sa a pokračoval ďalej ako poštár s úsmevom.

Ponaučenie: Nezáleží na tom ako vyzeráš, záleží na tom aký si vo vnútri.

Lakomá púpava a hmyz

Bola raz jedna lúka a na tej lúke púpava. Bola veľmi lakomá, myslela si, že keď nikomu nedá svoj peľ tak bude krásna a bude dlho žiť.

Jedno ráno k nej priletel krásny motýľ, ktorý sa chcel najesť. Opýtal sa jej: „Ahoj púpava dala by si sa mi napiť svojho nektáru, som veľmi hladný.“ Púpava bola ale lakomá a tak mu povedala nie, že nech si nájde nejaké iné raňajky a nabudúce, aby ku nej nechodil. Na ďalšie ráno ku nej priletela včela. Včela sa tiež chcela napiť sladkého nektáru, ale počula, čo povedala motýľovi. Tak sa snažila byť milšia a povedala: „Ahoj púpava vieš, že tvoje lístky sú krásne ako slnečné lúče a si krásna ako slnko? Mohla by som si dať prosím tvoj nektár?“. Ale púpava zase povedala nie. Aj včela odletela s prázdny bruškom. Na ďalší deň sa púpava necítila moc dobre, ale myslela si že je to tým teplom, ktoré bolo vonku. Okolo poobedia priletela k nej lienka. Videla, že púpava sa necíti dobre tak odletela. Vedela, že sa nemá piť z chorého kvetu inak ochorie aj ona.

Na štvrtý deň púpave bolo veľmi zle. Na obed si uvedomila, že potrebuje hmyz, aby nebola chorá. Ale už bolo neskoro. Snažila sa kričať, prosiť hmyz, ale nevládala a omdlela.

Alexandra
Janičková

Naučenie:
Väsa není všetko

Zlodej orol

Samuel Jaška

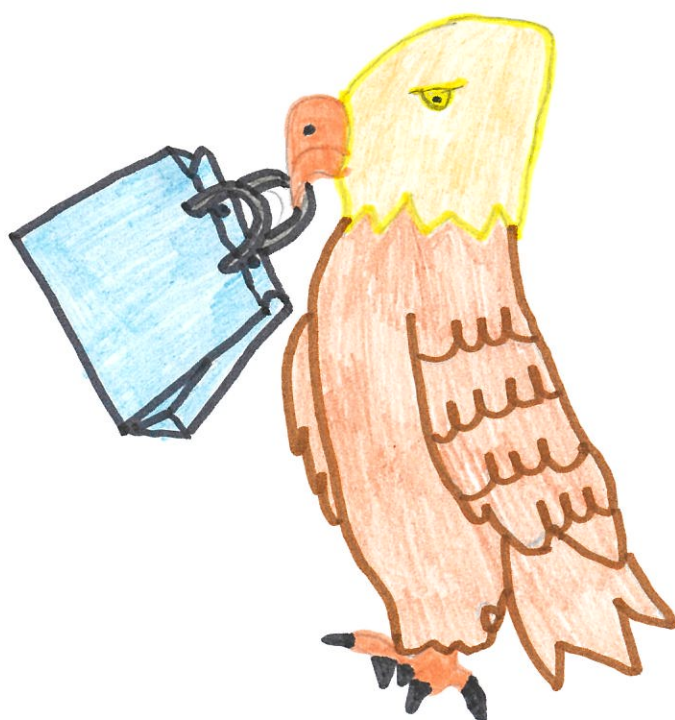
Boli raz jedny detektívi vlk a medveď. Jedného dňa nemali žiadnu prácu, a tak si ľahli do postele a spali. Kým medveď a vlk spali tak prišiel Orol, a zobral im všetko jedlo.

Keď sa vlk zobudil hneď si všimol, že im chýba jedlo, vlk zobudil medveďa a povedal: „Medveď niekto nám zobral všetko naše jedlo.“ Medveď sa zobudil a bol nešťastný, ale aj šťastný lebo bol rád, že mali robotu ktorú má rád a nešťastný, lebo nemali jedlo a tak medveď povedal: „Pusťme sa do práce.“ Išli teda hľadať dôkazy.

Obehli celý les a nič nezistili a museli ísť ďalej. Neskôr našli vtáčika, ktorý mal podozrivo veľa jedla. Spýtali sa ho kde bol včera večer a vtáčik povedal: „Doma,“ „A odkiaľ máš tak veľa jedla?“ spýtal sa vlk. „Šetril som celý mesiac“ povedal vtáčik. A potom povedal vtáčik vlkovi a medveďovi, že videl večer letieť orla s veľkým sáčkom jedla. Vlk a medveď poďakovali vtáčikovi a išli domov. Na druhý deň teda išli za orlom, bola to veľmi dlhá cesta a tak vlk povedal medveďovi vtip: „Hej medveď poznáš ten vtip idú dve stíhačky a jedna nestíha.“ Medveď sa zasmial a išli ďalej.

Prišli k orlovi a ten im povedal že nič neukradol. Vlk a medveď tomu uverili a išli domov. Keď už stratili nádej prišiel orol a doniesol im jedlo naspäť.

PONAUCENIE: Nekradni, lebo nakoniec tvoje svedomie zvíťazí.

Vlk a zajac

Zajac bol na prechádzke v lese. Pri každom výlete myslel na slová jeho matky: „Vlk a líška sú naši najväčší nepriatelia, nikdy sa s nimi nerozprávaj.“

Aj teraz bol v strehu, obzeral sa, či nevidí nepriateľa. Zrazu sa pošmykol a spadol o jamy. Začal kričať: „Pomóc! Pomôžte mi, neviem vyjsť z jamy.“ Začul kroky. Bol šťastný, že ho niekto ide zachrániť. Ale jeho šťastie pominulo hneď, keď sa do jamy naklonil vlk. Zajac sa zľakol a snažil sa skryť. Vlk povedal: „Ja ti nechcem nič zlé, chcem ti iba pomôcť.“ Zajac sa nevedel rozhodnúť, či mu má veriť. „Tu máš, chyt' sa toho dreva, vytiahnem ťa von,“ hovorí vlk. Zajac si pomyslel, že už je jedno, či zomrie v jame, alebo ho zje vlk. Tak sa neochotne chytil dreva. Vlk ho vytiahne von z jamy.

„Ďakujem ti za pomoc,“ hovorí zajačík, „ale už musím ísť rýchlo domov.“ Rozlúčia sa a každý sa ponáhľa vlastnou cestou.

Ponaučenie: nesúdme druhých podľa prvého dojmu

Krtko a Líška

Jedného krásneho dňa si povedal krtko, že by mohol prísť navštíviť macka, keďže mal už tie narodeniny, tak by mu rád zagrataloval.

Ako darček mu chcel dať sladký medík.

Tak sa zobral na výlet za mackom.

Ako si kráčal, tak zrazu uvidel líšku.

Líška ku nemu prišla a sa ho spýtala: „Kamže to krtko ideš? Krtko odpovedal: „Idem mackovi zagratalovať k narodeninám.“

„Nechcela by si ísť so mnou?“ Líška odpovedala: „a na čo by som s tebou šla? Ved' vieš, že sa s medvediskom nemáme radi.“

„Ale ten tvoj medík by som si rada dala.“

„A vlastne pre koho ho vlastne máš?“ Opýtala sa líška.

„To je pre macka a nie pre teba.“

Odpovedal krtko.

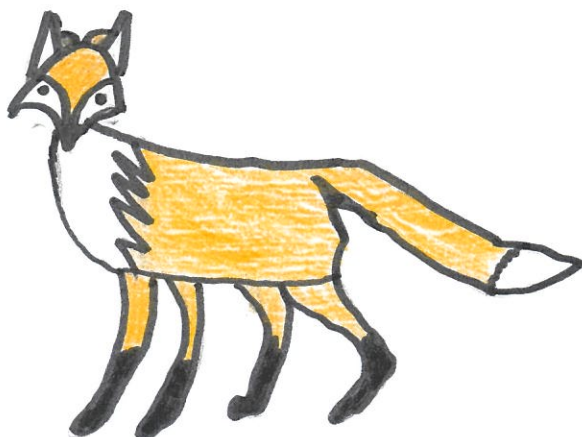
Krtko odpovedal: „nie to je pre môjho najlepšieho priateľa, choď žobrať ku niekomu inému.“

A tak líška sa urazila a už ju Krtko nikdy viac nevidel.

A pýtate sa ako to skončilo na mackovej oslave? No Krtko, keď mu dal ten sladký medík, macko bol až tak šťastný, že sa nakoniec aj udobril s líškou.

Ponaučenie: Priateľstvo je výhra.

Autor-Žiak: Filip Kostolný

BÁJKA O VLKOVÍ A OVČIACH.

Bola raz jedna lúka, na ktorej žilo stádo oviec. Hladný vlk ich z kraja lesa pravidelne sledoval. Každý deň premýšľal, ako by si jednu z nich ulovil na obed.

„V tom stáde musí byť veľa chutnučkých ovečiek,“ povedal si hladný vlk, keď ich sledoval. „Som taký hladný, ako by som si jednu uchmatol?“ Zrazu na lúke našiel starú kožu z ovce a dostal dobrý nápad. Kožu si navliekol na seba a vkradol sa do ohrady k ovciam. Myslel si, že si v tomto prezlečení ľahko jednu z nich uloví. Ovce si ho ani nevšimli. „Ej, ale mi tečú slinky.“ Keď už chcel jednu uloviť zacítil ho pastiersky pes a začal ho naháňať. Vzal nohy na plecia a utekal rýchlosťou blesku do lesa, aby si zachránil vlastný život.

Na druhý deň sa už len z diaľky díval na ovečky a povedal si: „Idem si ja radšej uloviť niečo do lesa.“

Ponaučenie: **Prefíkanosť sa nevypláca.**

Simona Macúšová

O medveďovi a včelách.....

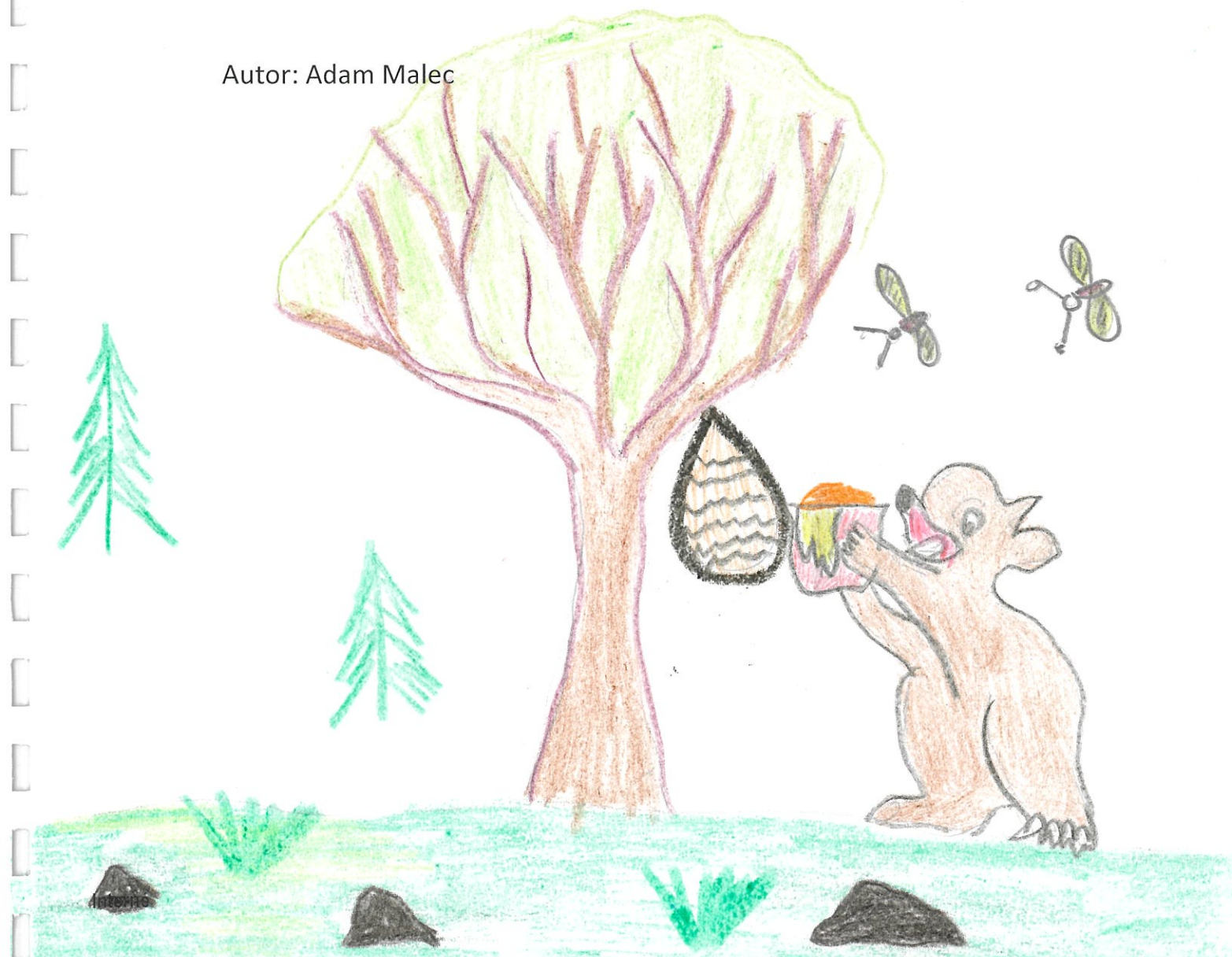
Na rozľahlej lúke stála veľká rozkvitnutá lipa. Pod jej listami sa ukrývala včelia rodinka. Starý a po zime vyhladovaný medveď sa jedného dňa zatúlal ku lipy a zavoňal chutný med.

Medveď mal chuť na med, ale nechcel ublížiť včelám, keďže bol silný, bál sa, že by im svojou labou mohol ublížiť. Povedal si: „Dohodnem sa ja so včelami. Včely sú dôležité nielen pre môj žalúdok, ale pre všetkých ktorí tu spolu bývame“. Včela matka hovorí: „Opýtajme sa našej ochrankyne lipy, čo ty hovoríš na medveďa?“ Lipa zašumí: „Nebojte sa včielky o svoj osud, medveď je síce hladný, ale neublíži nám.“

Včely dali medveďovi medu, koľko len vládol zjesť a dohodli sa, že ich bude za odmenu ochraňovať pred nepriateľmi.

Ponaučenie: Priateľstvo a dobré vzťahy sú dôležité.

Autor: Adam Malec

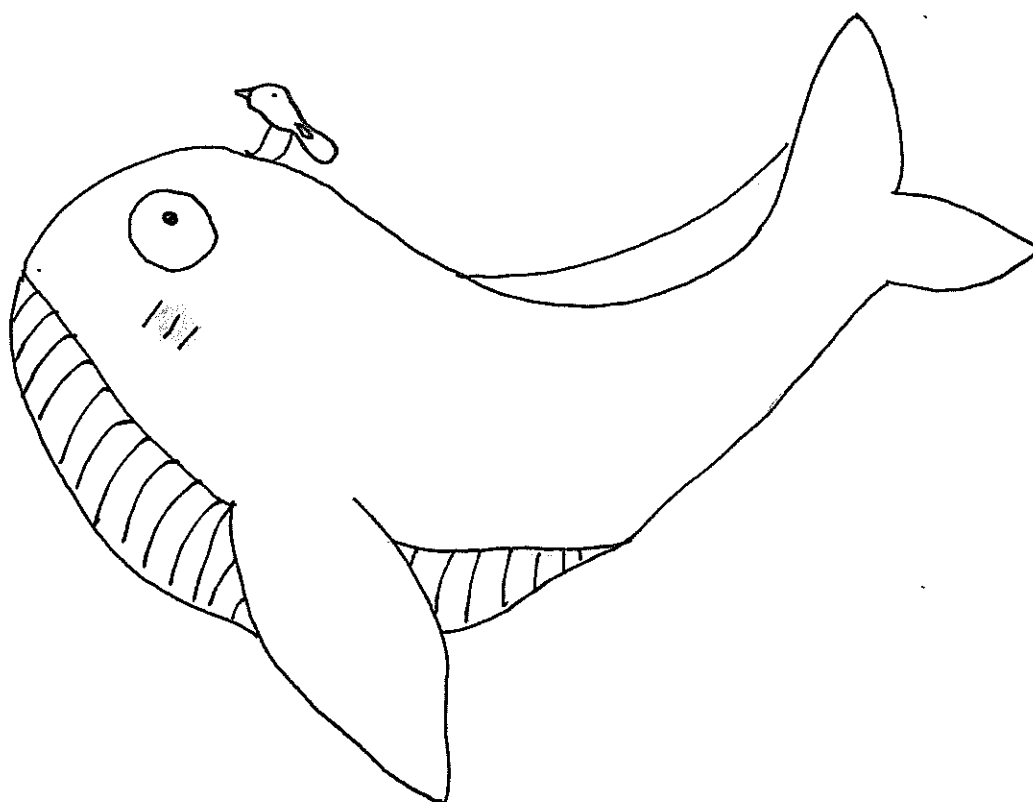
Čajka a veľryba

Dominika Papajová

Bola raz jedna čajka a veľryba. Najlepšie kamarátky, ktoré zbožňovali jesť malé rybky. Celé leto sa stretávali v zálive. Rozprávali sa o prílive a odlive, spievali si pesničky. „jedného dňa ťa zoznámim s mojou rodinou v oceáne,“ povedala veľryba.

Ale svet sa neprestal točiť. Pominulo sa leto a teplota oceánu klesla. Veľryby odplávali do teplých vôd. „Pod' so mnou“ povedala veľryba čajke. Je to nádherne miesto. **Čajka povedala: „nauč ma byť veľrybou. Veľryba sa začala ponárať hlboko do vody a čajka ju nasledovala. Ale čoskoro nemohla dýchať.**

Čajka pochopila, že sa nemôže stáť veľrybou. Kamarátky sa museli rozlúčiť a nikdy na seba nezabudli.

O psovi a kvetoch

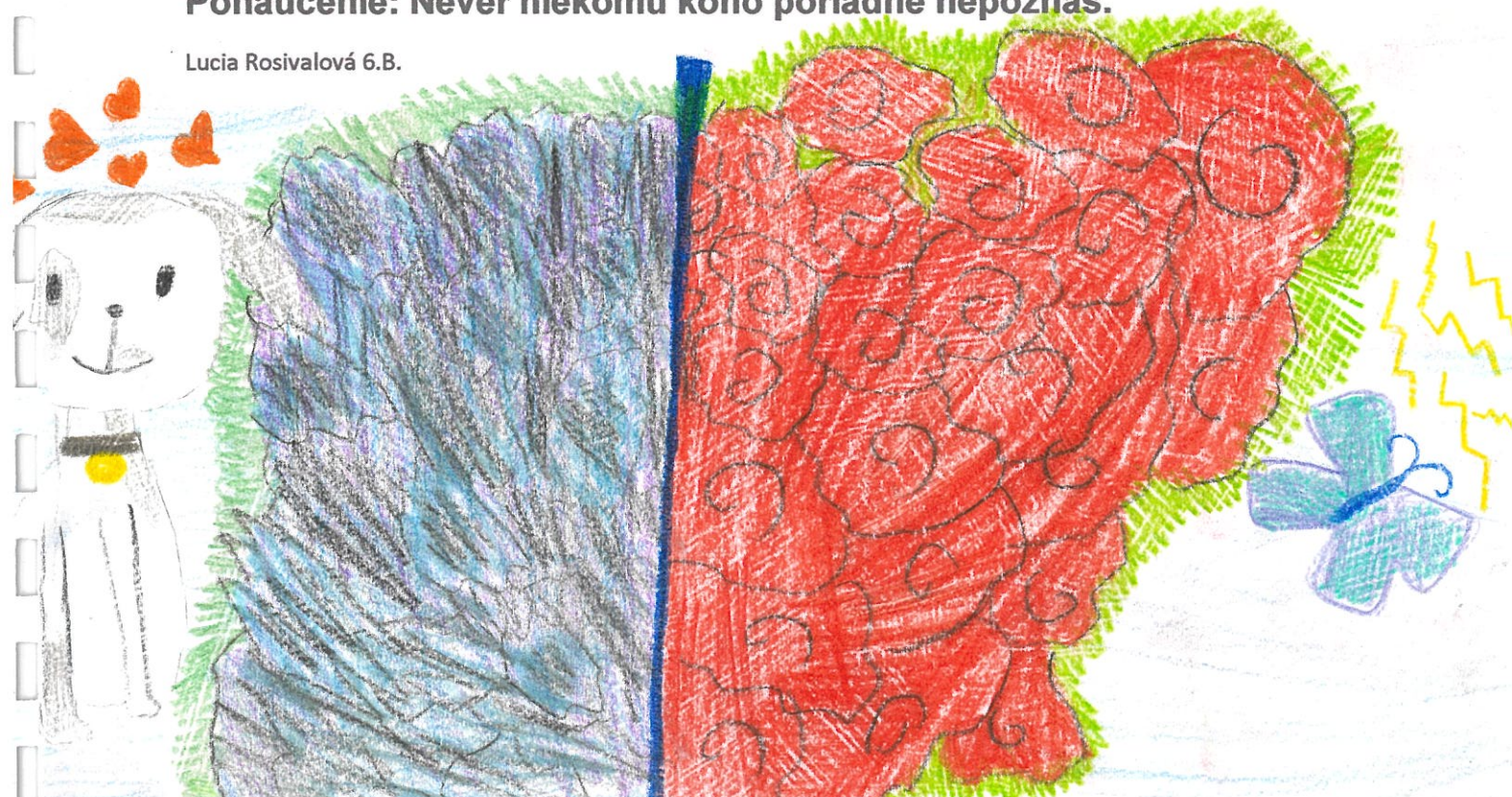
Pes sa opäť rozhodol navštíviť čistinku, kde rástli ruže v rozáriu a na okraji čistinky nevädze. Psovi sa odjakživa páčila ruža, ktorú nikdy nemal odvahu osloviť.

Vedel že veľa času nemá, aby s ňou vôbec prehovoril, keď že všetky zvieratá chceli iba ruže vďaka ich šarmu. Nevädze nikoho nezaujímal. Vládca týchto populárnych kvetov bol motýľ, ktorý dal psovi návrh: „Vyberiem ti jednu, ktorá by s tebou žila do konca života, pretože ja najlepšie viem ktorá je pre teba pravá.“ Pes bol šťastím bez seba a tešil sa kedy si svoju ružu zoberie domov. Motýľ mu s radosťou ružu dal a pes si ju odniesol domov. Všetko bolo v poriadku do chvíle, kedy si pes všimol že ruža zmizla. Hľadal ju všade možné až napokon došiel k rozáriu kde uvidel smejúceho sa motýľa a ružu. Nevedel čo sa deje a v tom mu motýľ povedal: „, Naozaj si si o sebe myslel že by s tebou takáto krásna ruža chcela byť do konca života?, Ak áno tak si pekne naivný.“

Pes so smútkom odchádzal preč keď v tom počul hlas: „Zober si ma ja ťa nesklamem.“ Bol to tichý hlas nevädze. Smutný pes si k nej sadol, rozprávali sa do neskorej noci. Vtedy si bol pes istý, že s nevädzou chce stráviť život a tak sa jej spýtal: „Bola by si šťastná, keby sme spolu žili?“ Nevädza s radosťou súhlasila a odišla s ním domov kde žili jeden pre druhého.

Ponaučenie: Never niekomu koho poriadne nepoznáš.

Lucia Rosivalová 6.B.

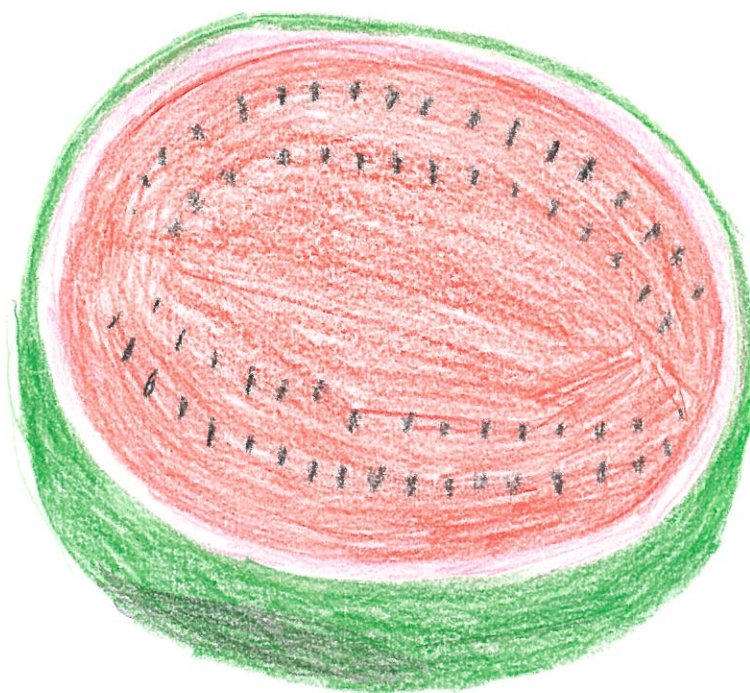
O NEŠŤASTNOM MELÓNE

Bol raz jeden nenápadný a skromný melón. Keď sa raz kotúlal po záhrade stretol papriku „A ty si ovocie či zelenina?“ pýta sa paprika „ty určite nie si zelenina, veď si len taká ufúľaná guľa. Pozri, aká som ja pekná a lesklá.“ Vtom to začuje jahoda s jablkom a jahoda povie: „Že on a ovocie? Ovocie je chutné a voňavé, on určite nebude ovocie.“ Ale aj ja som vo vnútri chutný a voňavý,, hovorí nešťastný melón „Presne tak“ pridá sa aj jablko, však aj ja som vo vnútri chutnejší“

A zrazu padne zo stromu rýchlosťou svetla jablko a rovno na melón. Celý sa rozbil a všetkých očarila nádherná omamná vôňa a ešte krajšia červená farba.

Ponaučenie: Nie je dôležité ako človek vyzerá ale aký je vo vnútri.

Kristína Rumanová

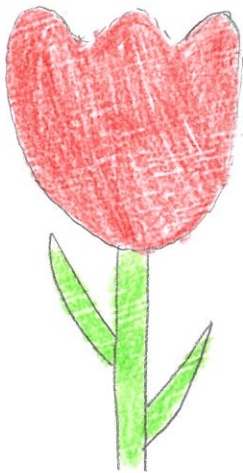
Tulipán a zvieratá

Na lúke je jeden krásny červený tulipán. Mal najlepšiu kamarátku včielku. Všade boli len a len spolu.

Raz sa objavil mravec ktorý im chcel prekaziť ich nádherné kamarátstvo. Snažil sa včielku zmanipulovať lenže ona sa nedala. Ale v jeden deň sa mu to podarilo. Povedal včielke že tulipán to na ňu hrá že sú najlepší kamaráti. Včielka to mravcovi uverila a išla za tulipánom. Lenže tulipán pravdu vedel. Včielke všetko vysvetlil. Mravec sa potom priznal že chcel mať takú super kamarátku ako mal tulipán. Nakoniec to skončilo tak že všetci boli kamaráti.

PONAUCENIE: NIKDY NIKOMU NEVER KÝM UPLNU PRAVDU NEVIEŠ

Autorka: Liliana Sabová

Nie všetko je tak ako na prvý pohľad vyzerá

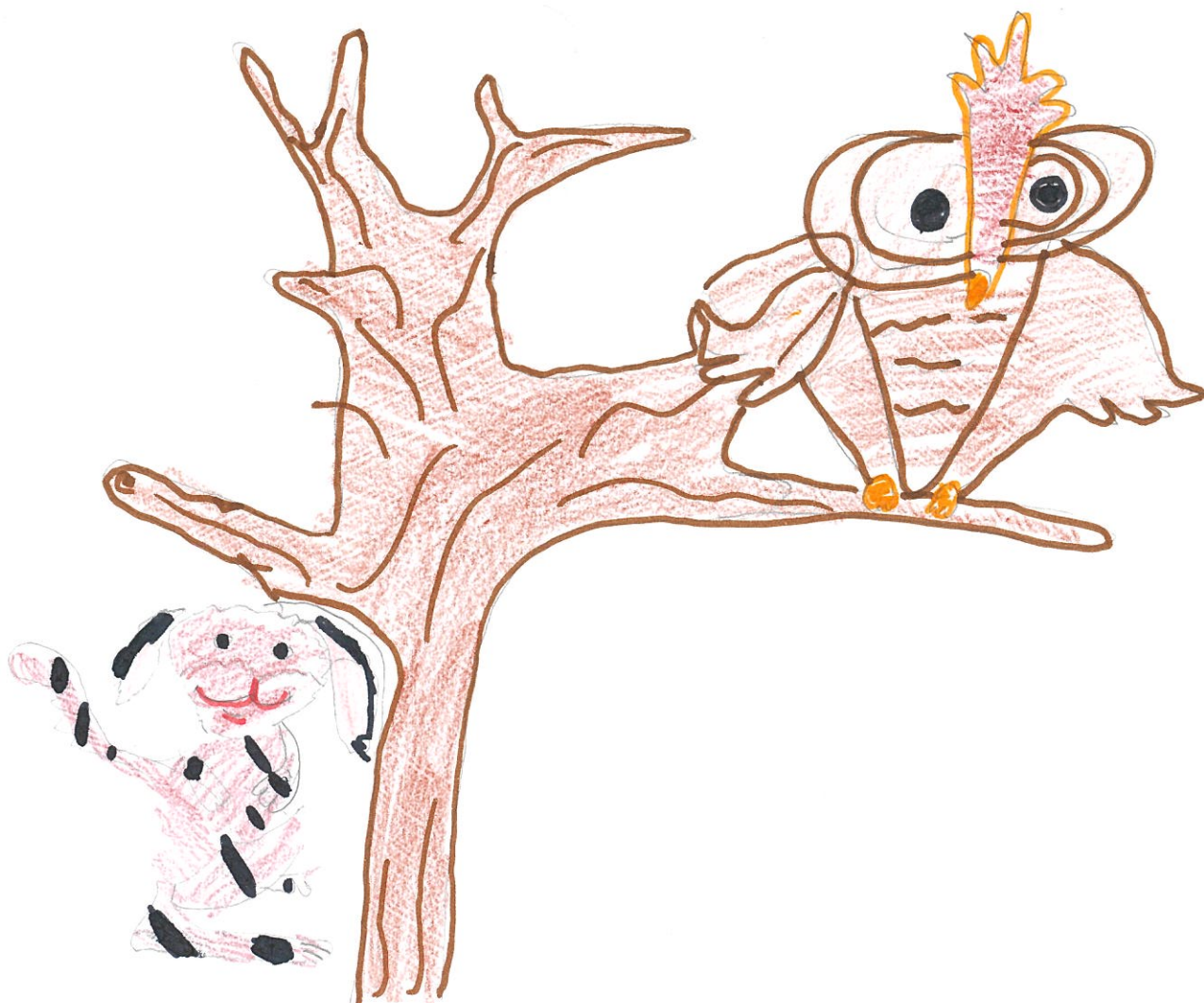
Áno všetko musí raz prísť. Som sova podľa všetkých veľmi mudra no pozor som skôr hlúpa v niektorých veciach raz za mnou prišiel môj kamarát psík a hneď sa ma pýtal či viem to alebo to.

Zvieratka si myslia že viem všetko no potvrdil sa opak. Môj kamarát strom mi pohol s vymysleným ako ľuďom povedať že niesom taka múdra keď to zistili ostali v šoku. A môj kamarát psík zakročil a povedal to vážne ju nebudete mať radi len zato že nieje mudra.

A čo keď som ja ten múdry alebo hocikto iný? no to vám nenapadlo zajtra prídte k môjmu pelechu. Na druhý deň sa všetci stretli a naozaj to tak bolo psík bol vyhlásený za najmudrejšieho z lesa. Ale aj ten strom mal v sebe niečo vždy vedel ako sa v každej situácii vynájsť.

Autorka: Sarah Služiková

PONAUCENIE: Nie vždy je všetko tak ako na prvý krát vyzerá.

Bájka o unáhlenej vrane

Denis Staňo

Bola raz jedna vrana, ktorá bola veľmi nedočkavá. Vždy chcela mať všetko hneď.

V jeden pekný slnečný deň, keď vrana bola v škole aj s ostatnými kamarátmi, sa dozvedela, že po tejto hodine budú písať test. Vrana hovorí „Oh nie, to je ale zlé,“ sova jej na to „Prečo, veď testy sú zábava, hádam si sa učila alebo snád' nie?“ vrana hovorí „Nie, neučila, úplne som zabudla, nuž čo už narobím, dúfam, že dostanem dobrú známku!“ Išli písať test a vrana ho chcela mať prvá, tak čo najrýchlejšie odpovedala na otázky a dostala z toho štvorku.

Prišla domov a mamina jej poriadne vynadala, mala z toho potom veľký problém.

Ponaučenie: **Práca chvatná, málo platná.**

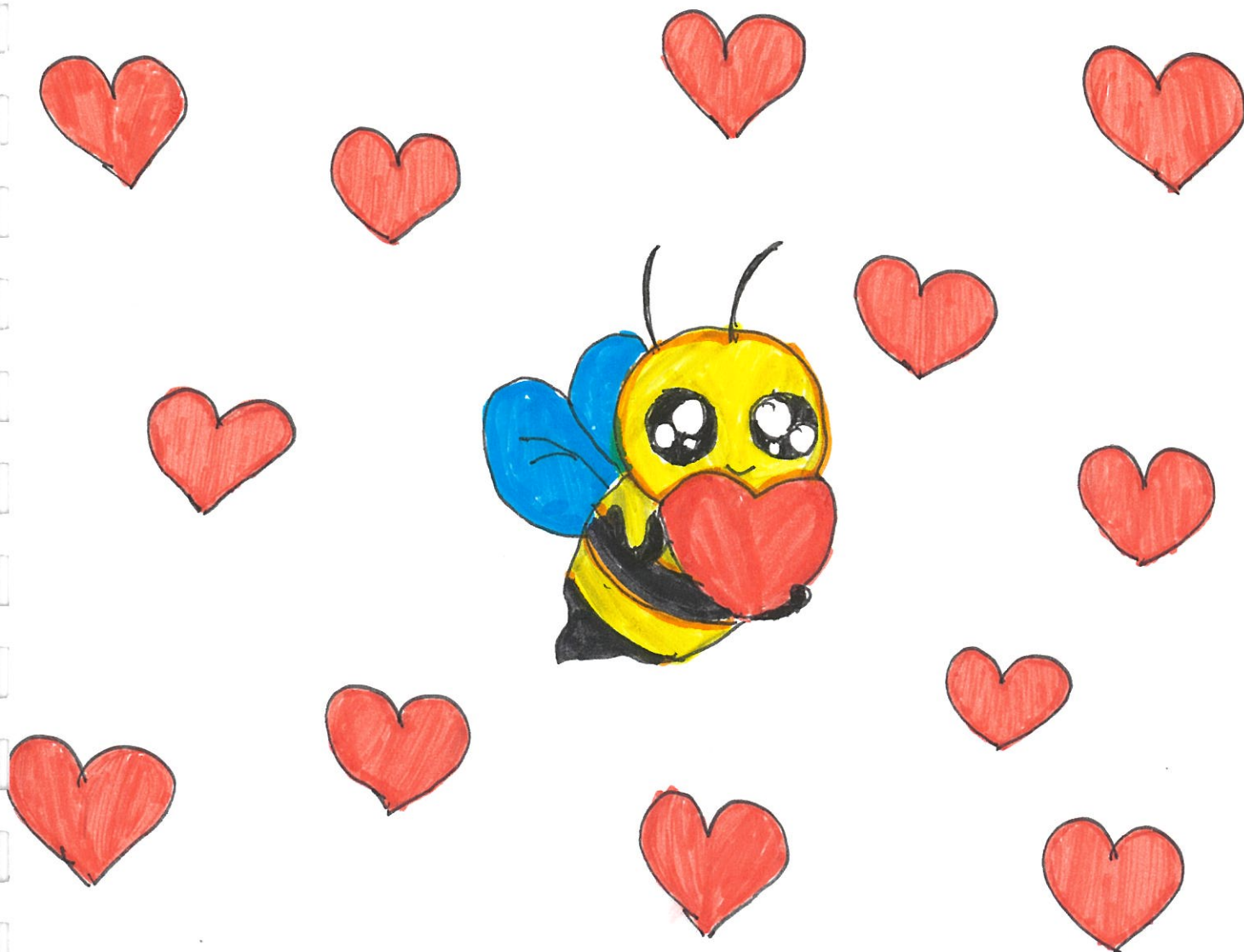

Čmeliak a jeho pýcha

Linda Straková

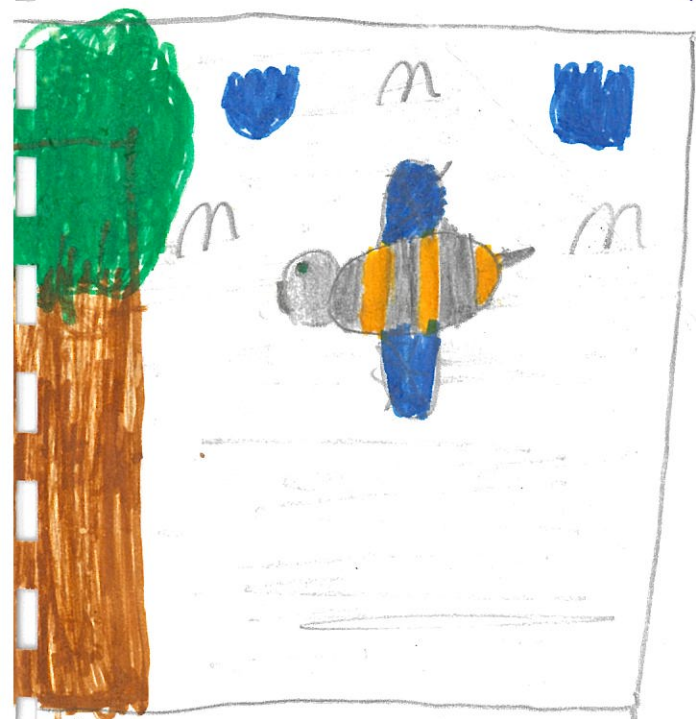
Čmeliak bol lenivý, panovačný a zlý lebo celý život mu dávala jesť mama a starala o neho, a aj tak si ju nevážil. Ale potom tu boli včely ktoré si všetko robili samé a boli múdre a pracovité, neustále čmeliaka varovali, že jeho mama sa raz prestane o neho starať. Ako včely povedali tak sa aj stalo. Jeden obyčajný zvieračí deň čmeliaková mama hovorí: „Čmeliáčik môj najdrahší, mám ťa rada, ale už má nebaví neustále ti nosiť jedlo a všetko robiť namiesto teba už si veľký a mal by si to dokázať aj sám.“ Čmeliak sa zamračil „Mama, to nemôžeš a nechce sa mi,“ hovorí čmeliak „nehovor toto a radšej mi dones raňajky, je už ráno a stále ich tu nevidím.“ No toto sa čmeliakovej mame už nepáčilo tak odišla a čmeliaka nechala samého v ich dome. Keď si čmeliak uvedomil že mama sa už nevráti, tak išiel za včelami pýtať jedlo a rady ako si ho zohnať, ale včely čmeliakovi pomôcť nechceli lebo vedeli ako sa k ním správal. Keď sa jeho mama na koniec vrátila tak jej už pomáhal a nikdy sa nesprával zle a sebecký.

Ponaučenie: Vždy sa správaj ku všetkým spravodlivo a milo, lebo nevieš ako ti môžu pomôcť

BÁJKA - PAVÚK a VČELA

Jedného krásneho dňa spinkala na púpave malá včielka.
Volala na včielka Rosnička. Keďže bol nádherný deň, včielka sa
chcela tak trochu preletieť. Tak sedla na rozkošnú lektu na výčkan
Ale keď sa vsal ku na vsal strom, včielka si ho nevšimla a vletela rovno
doň. A padla priamo na vetvičku, kde bola krásna a krásne veľká pavučina a
v nej bol veľký nechutný pavúk. Uchmatol ju a posedel od seba seba
hraj koniec! Ja sa tak šokovala a umrela na Rosničku. Včielka Rosnička
koplala. A pavúk ju oblieh v pavučine, a posedel s ňou ešte jedného dňa
a vzhľadom sa na seba. Včielka sa sama sebou pýta, čo seba? Holub
na strome vtedy išlo do šihadla a ešte raz šihadlo. Včela sedla na púpave
všetku svoju silu ale nestačila. Tak sedla vysťahovala šihadlo a prepala
pavučinu, pavúk sa odhodl a padol komárkou na nos a zahnil sa.
Včela odletela späť na púpavu.

PONAUCENIE:

aj malý človek sveta
môže byť silný !!!

strom je na dráčku vidno abkely
je menší ako včela ale má
je iba 1 kilometer ďalej...

autor:

Ján Kráskyňski

ILONIEC!

O múdrej sove

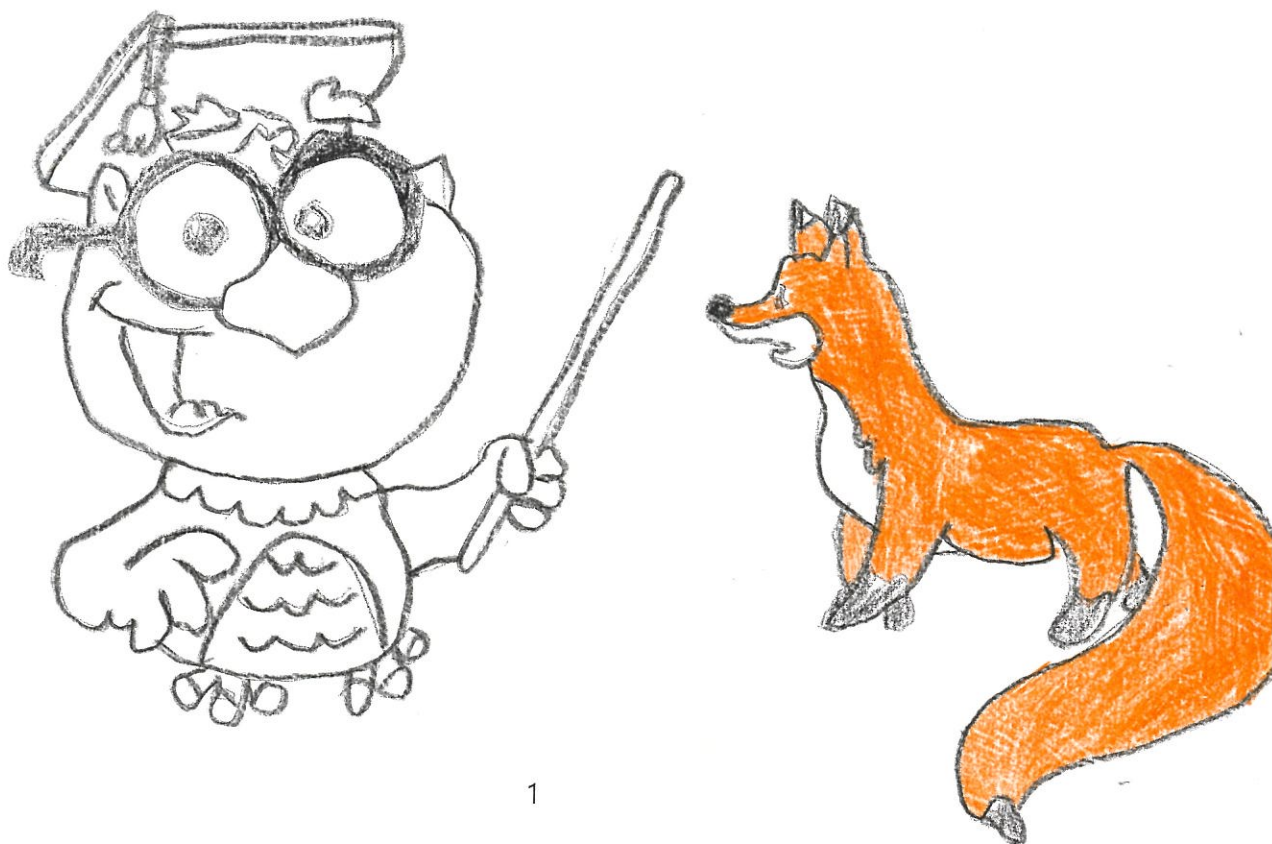
Šimon Školník

Sova raz dostala nápad. Pomáhať iným pomocou jej múdrosti.

Hlboko v lese v jej strome bola diera kam si mohli ísť zvieratá nechať poradiť .Každý deň mala termín . Raz s veveričkou a inokedy zas s havranom . Mohli k nej chodiť len zvieratá ktoré jej neublížia . Takže líška s prosbou či ju múdra sova nenaučí čítať a písať. Sova nesúhlasila . Líška jej sľúbila že jej neublíži . Nakoniec po dlhom žobraní od líšky súhlasila . Líška chcela aby sova zišla dole zo stroma . Sove bolo jasné že chce ju zjesť. Zavolala na pomoc svojich troch bratov . Ty priviezli skunka. Líška čakala kým sova zide dole . Sova zhodila skunka dole . Skunk líšku zasmradil.

A od vtedy sa s líškou nikto nechcel kamarátiť tak nemohla nikoho oklamať .A sova radila a učila ďalej.

Ponaučenie: Vždy treba najprv porozmýšľať kým niečo urobíte.

O múdrej sove

Kedysi bolo jedno zvieracie kráľovstvo. Zachovanie všetkej múdrosti a učenie mladých zvieratiek mala na starosti stará, múdra sova. Keď raz prišla do jej zvieracej školy líška, chvastala sa, že všetko vie a nikam chodiť nemusí: „Ha, ha, ha také hlúposti nepotrebujem, všetky potrebné veci viem a do tejto diery chodiť nebudem!” „Keď si teda taká múdra, ako o sebe tvrdíš, vymeň ma a pod' učiť ty,” povedala jej sova, „ak si myslíš, že ty vieš niečo dôležitejšie, nech sa to predsa dozvedia aj ostatní.” Líška odvetila: „No tak teda dobre aj tak to nie je nič zložité!” Keď sa však naozaj vymenili, z líšky už nevyšlo ani len jedno jediné slovo. „Poviem vám o tomto, alebo radšej o tomto?” rozmýšľala líška, „viem toho toľko že ani neviem, čo vám môžem povedať.” „Povedz hocičo, len už proste hovor!” trochu nahnevane hovorí líške sova. No už ani po niekoľkých hodinách nevyšlo z líšky čo i len jediné slovo. To sa už sova nahnevá a hovorí líške: „Vyzerá to že nevieš vôbec, ale že absolútne nič! Dokonca ani nevieš hovoriť! Jediné čo vieš je chvastať sa!”

PONAUCENIE: Radšej si priznaj že niečo nevieš a nauč sa to ako keby si sa mala chvastať niečím, o čom ani nemáš potuchy!”

O falošnom priateľovi

Niekedy, neviem kedy, žila banda zvieracích kamarátov. Slon múdry ako sova, žirafa šikovní sťa včela, papagáj všímavý jak orol.

Jedného dňa sa k nim pridala priateľská opica, ktorá ich chcela v skutočnosti len okradnúť o ich tajné zásoby z jaskyne. Deň predtým ich videla ako odtiaľ odchádzajú najedený. Povedala si: „Určite tam skrývajú dobroty, musím sa tam dostať!“ Keď sa zvieratká s opicou skamarátili, ukázali jej miesto s kopou jedla. V tú noc sa podaril jej plán- ukradnúť zásoby. Opica ale nevedela, že v ten deň, keď ich sledovala, ju počul papagáj, preto všetko svojím kamarátom porozprával. Slon a žirafa povedali opici: „Príď dnes v noci na večierok!“ Opica bola šťastná, že do teraz nikto na jej krádež neprišiel. Keď všetci dorazili obvinili opicu z lúpeže. Jaskyňa bola prázdna ako po jej krádeži. Opica sa nechcela priznať. „My vieme, že si všetko jedlo vzala!“ povedal slon, „Ak sa nepriznáš, viac nebudeme tvoji priatelia!“

Zlá, lakomá opica sa ospravedlnila a pomohla im nazbierať nové zásoby.

PONAUCENIE: Nikdy nezneužívaj a neokrádaj ostatných, lebo aj tak na to prídu a nebudeš mať priateľov.

O liške a vlkovi

Kde bolo tam bolo za dvoma kopcami a dvoma stromami žila liška a vrabec.

Liška sa celý čas čo bola v lese snažila uloviť vrabca ale vrabec bol chytrejší a múdrejší.

Žil tam aj medveď ktorého sa všetci báli lebo bol zlí a lakomý.

Keď raz liška videla vrabca na zemi tak začala nariekať,, pomoci " vrabec sa otočil hneď vedel že ho chce liška oklamať ale napadlo ho,, Mohol by som ju nejakosi oklamať a poučiť " .

Vrabec povedal,, Počkaj idem po pomoci "liška si len hovorila,, to je ale hlupák."

Vrabec prišiel za vlkami,, liška prosí o pomoc. " vlci boli ochotný a nebojácný tak išli ale len jeden vlk prišiel za liškou,, volal tu niekto o pomoc?!"

Liška sa bála lebo vedela že vlci boli jedny z najlepších v lese.

Medveď to pozoroval z kríku. Liška sa to snažila vysvetliť keď vlci odchádzali tak medveď sa vrhol na lišku.

Všetci boli šokovaný len jeden vlk sa vrhol do medveďa a začala bitka.

Vrabec už tam dávno nebol vrabec stretol mačku,, Ahoj vrabeci! " skríkla mačka.

Vrabec sa začal báť mačka sa ho spýtala,, čo sa stalo, " „, Nič sa nestalo, " „ ale tváriš sa ako keby sa niečo

Luuk's Twistsy

Lev a zvieratká

Afrika je nádherná, vzdialená krajina. Žije tu množstvo zvierat, ktoré sa inde nenachádzajú. Nachádza sa tu kráľ zvierat Lev a jeho poddaný z ríše mäsožravcov a bylinožravcov.

V lete prišlo veľké teplo ale dažď neprichádzal. Potravu bolo deň čo deň menej. Zvieratká začali byť hladné. Chodili za levom so sťažnosťami, ale on ich vôbec nepočúval. Vo svojom hrade mal plnú špajzu rôznej potravy. Čím dlhšie trvalo sucho, tým viac boli zvieratká nepokojné. Jedného dňa sa zvieratká vybrali pred levov hrad. Lev práve sedel za dlhým stolom plného jedla. Rečiam o nedostatku potravy neveril. Hladné zvieratká zaútočili na levov stôl.

Po prehľadaní zámku našli zásoby jedla na niekoľko týždňov a dočkali sa aj životodárneho dažďa.

